

LEDER'N

At medlemmene i foreningen på langt nær visste hvilken dimensjon arrangementet ville få, den dagen det ble besluttet at foreningen ville ta initiativet til å få reist et minnesmerke over marineflyverne Clyde A Tucker og Stephen D. Bakran, ja det er ganske så sikkert

Nå er det overstått og foreningens medlemmer har lov til å sole seg litt i tilbakemeldingene både fra de amerikanske gjestene og fra vårt lokalmiljø.

I ettertankens tid er det heller ingen grunn til å glemme alle som har gitt foreningen en hjelpende hånd. Når vi har gitt våre hjerteligste takk til de bedrifter som påtok seg det økonomiske ansvaret for realiseringen av dette, nemlig SparebankEN, Bodø Energi A/S og Gjensidige Nord, skal vi være klar over at vi hele tiden er nødt til å vise en god porsjon seriositet i det vi holder på med, også i ettertid.

Vi må se på den formidable rollen Forsvaret deltok i helt fra starten i saken. Uten deres sentrale rolle ville vi ikke ha kommet i mål. Det er derfor svært betryggende, også i fremtiden å vite at hvis vi har en sak som også Forsvaret har tro på, ja da har vi en solid støttespiller vi vet vi kan stole på.

Kommunen og Fylkeskommunen oppfylte også foreningens ønsker i denne sammenheng.

Det er også helt klart at når vi legger opp til et slikt storstilt arrangement og i tillegg lykkes, så blir forventningene til Foreningen svært store

Dette med å skru opp forventninger kan være litt skummelt, for å sitere Ole Brumm. Men vi skal være klar over at da er vi selv med på å legge den berømmelige listen et hakk høyere, etter hver gang.

Så er endelig JU-52 flyene kommet til Norge. Den store forsinkelsen gjør dessverre sitt til at våre medlemmer ikke klarer å oppfylle sine klare ambisjoner i prosjektet med å utføre store deler av denne restaureringen på dugnad til åpningen, 15 mai neste år. En del kritiske ting er løst, og noen gjenstår.

Likevel er det med en god porsjon optimisme og ærlig håp om at også dette kommer til å nå vel i havn, og at vi til neste år vil få et stort år i luftfartshistorisk sammenheng. Med disse ordene ønsker jeg alle en riktig god jul og et godt nytt år.

John Erik

HØYTIDELIG AVDUKING

Luftfartsverket hadde åpnet VIP-rommet slik at umiddelbart før selve avdukingen kunne familiene møte både Forvarssjef, ØKN, den amerikanske Charges d' Affaires til en uformell sammenkomst, noe som redaktøren av "Luftposten" synes var både viktig og hyggelig.

Bodø Kommunes Informasjonssjef Geir Mortensen var bedt om å være toastmaster, siden han har en bred erfaring med dette. Like før klokken ett ble alle de innbudte gjestene samlet og gikk til området hvor avdukingen skulle finne sted. Her var det satt opp stoler for familie, veteraner og noen av de andre gjestene, samt noen militære. I tillegg til de inviterte var det også kommet en del mennesker fra byen som ville bivåne dette og det ble etter hvert ganske mye folk i den relativt trange passasjen i lufthavnen. Geir Mortensen startet med å gi en kort informasjon om programmet på engelsk og norsk før han introduserte Bodø Håndverk-ersangforening.

Koret åpnet med å synge den amerikanske komposisjonen "The Lords Prayer" og det var ikke bare amerikanere som lot seg bevege av den nydelige fremførelsen. Deretter ble Forvarssjefen Admiral Torolf Rein introdusert og skulle foreta den offisielle avdukingen. Admiralen kom i talen sin inn på det oppdraget Tucker og Bakran ofret livet sitt på, og redegjorde også for en del strategier under dette eneste amerikanske angrepet på norsk jord under den andre verdenskrig.

Deretter avduket han minnesmerket som var belyst med to spot-lights som ga en effektfull skyggevirksomhet på platen kunstner Laila Lorentzen hadde laget. Svært mange opplevde dette som en meget høytidelig og verdig seremoni. Louise Tucker Heidelberg kunne fortelle formannen i BLHF at både hun og datteren Elizabeth hadde lovet hverandre å ikke ta til tårene, men klarte det ikke. De var ikke de eneste.

Deretter holdte den amerikanske Charges d' Affaires i Norge, Mr. William C. McCahll jr. sin tale, og han tok for seg viktigheten av at vi ikke glemmer slike anledninger som dette. Det var to av hans landsmenn som hadde gitt sitt liv i krigen. Videre syntes han det var fint at foreninger som BLHF tok initiativ som dette, og han berømmet dykkerne fra "Sjöstjerna" som hadde gjort en flott jobb. På vegne av USA takket han alle som hadde bidratt til at dette minnesmerket ble reist.

Avslutningsvis fikk kunstner Laila Lorentzen ordet og gav en fin fremstilling om hvordan hun hadde laget selve minnesmerket. Hun fortalte om sin inspirasjon gjennom den amerikanske forfatteren Emely Dickinson og måten hun skrev om døden. Laila Lorentzen med sin tale, sjarmerte mange i Bodø Lufthavn denne ettermiddagen.

Gjester på havaristedet ved Skagodden

Bodø Håndverk-ersangforening sang nå en komposisjon av vår egen Fridtjof Andersen og nok en gang utmerket de seg. Det er ikke rart at dette koret er rangert som et av de tre beste sangkor i Norge. Redaktøren av "Luftposten" sender en varm takk til dirigent Magne Hansen og hans sangkor.

Så skulle pressen ha bilder og mange av de inviterte ville gi uttrykk for sine inntrykk. Dette gjorde at denne delen av arrangementet ble noe hektisk. Redaktøren har ingen vanskeligheter med å forstå den smule distraksjon kapteinene Ellingsen og Solø hadde når de skulle ha gjestene ut gjennom utgang 16 i terminalbygget til de fire ventende bussene på flysiden. Det var nå en liten forsinkelse i programmet og de aller fleste tilstedeværende visste at det lå fire F-16 fra Luftforsvaret ute og ventet på at følget skulle ankomme havaristedet. De hadde til nå måttet vente i ti minutter, og hvis brennstoffet minket så mye at de måtte lande før de hadde utført "Missing man formation", ville hele arrangementet fått en alvorlig knekk.

Endelig kom transporten seg avgårde etter at man hadde vært flere turer inne i flyterminalen og hentet kåper og vesker og fotoapparater, og turen gikk langs den nye veien på Bodø Hovedflystasjon i vestlig retning.

Vel ute ved strandkanten, kunne vi se marinens KNM "Draug" ligge for anker og markere havaristedet.

Like etter at siste bussen hadde parkert kom så F-16 jagerne flyvende lavt inn fra havet og dukket opp i en flott "fingertipp-formasjon". Upåklagelig.